

CD&V wil mes zetten in gezondheidszorg

Moeten nog dure operaties uitgevoerd worden bij hoogbejaarden die ten dode opgeschreven zijn?

Bij ongeveer twintig procent van de medische ingrepen kan je je afvragen of ze eigenlijk wel zin hebben. Dat zegt Kamerlid Luc **Goutry**, de CD&V-specialist in gezondheidszorg. Zelf maakte hij mee dat zijn vader drie uur voor hij stierf nog een pacemaker werd ingeplant. Hij wil daarom een debat starten over meer verantwoordelijkheidzin bij geneesheren. 'Heeft het nog zin een hartoperatie uit te voeren op een bejaarde met nog maar weinig overlevingskansen en een slechte levenskwaliteit?'

Goutry stelt ook vragen bij sympathieke projecten waarvan het medisch nut volgens hem onvoldoende bewezen is. Zo vraagt hij zich af of het wel de bedoeling kan zijn dat therapie met paarden voor gehandicapte of zieke kinderen terugbetaald wordt. Delicate vragen, beseft hij zelf ook. 'Maar we moeten die vragen durven stellen. Solidariteit mag heel veel geld kosten, maar dan moeten die middelen wel goed besteed worden.'

De cijfers liegen er overigens niet om: terwijl het Rijksinstituut voor Ziekte- en Invaliditeitsverzekering (riziv) in 1999 'nog maar' 12 miljard euro terugbetaalde, was dat vorig jaar 23,1 euro miljard, of bijna het dubbele. Alleen al voor de terugbetaling van implantaten zien we een explosieve stijging. In 1999 werd er zo voor 218 miljoen euro aan implantaten terugbetaald, vorig jaar steeg dat tot 514 miljoen.

'Dat ons solidariteitssysteem handenvol geld kost, daar heeft niemand iets op tegen', besluit **Goutry**. 'Maar dan wel op voorwaarde dat de middelen op een verantwoorde manier besteed worden.'

Het debat over uitgaven in de gezondheidszorg dreigt de komende jaren op het scherp van de snee gevoerd te worden.